

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie obwinionej **W. N.** - sędziego Sądu Rejonowego w T., po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia 2023 r. zażalenia wniesionego przez adwokata M. P. – obrońcę obwinionej, na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym [...] z dnia 12 kwietnia 2023 r., sygn., akt ASD 3/21

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Na wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym [...], Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzeniem z dnia 4 listopada 2019 r., sygn. akt DO 75/19, wydanym na podstawie art. 110 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana jako u.s.p., wyznaczył Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...], jako sąd dyscyplinarny właściwy do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarnej W. N. - sędziego Sądu Rejonowego w T. (k.659). Następnie zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 2021 r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej dokonał reasumpcji ww. zarządzenia z dnia 4 listopada 2019 r. i jako sąd dyscyplinarny właściwy do rozpoznania w pierwszej instancji tej sprawy dyscyplinarnej, wyznaczył Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...] (k.1135). Do tego też Sądu został skierowany wniosek o rozpoznanie przedmiotowej sprawy dyscyplinarnej obwinionej SSR W. N., której zarzucono popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 107 § 1 u.s.p. (k.1110-1119).

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...] postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2023 r., sygn. akt ASD 3/21, stwierdził z urzędu swoją

niewłaściwość i sprawę obwinionej SSR W. N., przekazał do rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym [...] (k.1173-1175).

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył adwokat M. P. - obrońca obwinionej SSR W. N., w którym zarzucił: „obrazę prawa postępowania, to jest art. 128 u.s.p., polegające na utracie z pola widzenia nie imperatywności jej normy wespół z art. 110 § 3 u.s.p.” W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, że według dyspozycji art. 128 u.s.p.: *„W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy (...) Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem art. 344a i art. 396a, z uwzględnieniem odrębności wynikających z charakteru postępowania dyscyplinarnego. W tym aspekcie odpowiedniość oraz odrębność nie oznacza automatyzmu, czy bezrefleksyjności – a więc bezpośredniego zaimplantowania przepisu”* (k.1191-1192).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Unormowanie art. 110 § 3 u.s.p., przewidywało, że w sprawach dyscyplinarnych sędziów sądów powszechnych, wymienionych w art. 110 § 1 pkt 1 lit. a u.s.p., właściwy sąd dyscyplinarny wyznaczał, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – dalej powoływany jako TSUE, w wyroku z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie C 791/19, uznał że przepisy art. 110 § 3 u.s.p. i art. 114 § 7 u.s.p., w zakresie w jakim powierzają Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Dyscyplinarnej, prawo do dyskrejonalnego wyznaczenia sądu dyscyplinarnego właściwego miejscowo do prowadzenia postępowań przeciwko sędziom sądów powszechnych nie spełniają wymogu wynikającego z art. 19 ust.1 akapit drugi TUE, zgodnie z którym sprawy te powinny być rozpoznawane przez sąd „ustanowiony na mocy ustawy.”

Przepisy, o których mowa w powołanym wyroku TSUE zostały zmienione art. 4 ust. 5 lit. d i ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, zam. Dz. U. z dnia 14 czerwca 2022 r., poz. 1259, która weszła w życie w dniu 15 lipca 2022 r.

Przepis art. 110 § 3 u.s.p., po tej nowelizacji, jako zasadę wprowadza, że do rozpoznania spraw, o jakich mowa w art. 110 § 1 pkt 1 lit. a u.s.p., sędziów sądów rejonowych, właściwy miejscowo jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego pełni służbę sędzia objęty tym postępowaniem. Tylko w przypadku gdy taka sprawa dotyczy sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego, właściwy jest inny sąd dyscyplinarny wyznaczony na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, przez Sąd Najwyższy - Izbę Odpowiedzialności Zawodowej, spośród sądów dyscyplinarnych właściwych dla obszarów apelacji sąsiadujących z obszarem apelacji, w którym znajduje się sąd w którym pełni służbę sędzia objęty postępowaniem (por. art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p.). Sąd Najwyższy – Izba Odpowiedzialności Zawodowej wyznacza ten sąd w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wniosku (por. art. 114 § 7 u.s.p.).

Wbrew zarzutowi Autora zażalenia, w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia art. 128 u.s.p., przez Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...], gdyż ten Sąd prawidłowo, zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2023 r., określił właściwość miejscową dla niniejszej sprawy dyscyplinarnej dotyczącej przecież sędziego sądu rejonowego, i przekazał ją do rozpoznania w pierwszej instancji Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym [...]. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 110 § 3 u.s.p., nadanym mu wspomnianą wyżej ustawą nowelizującą z dnia 9 czerwca 2022 r., do rozpoznania tej sprawy dyscyplinarnej właściwy miejscowo jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego pełni służbę sędzia sądu rejonowego objęty postępowaniem. Bezspornym jest, że obwiniona SSR W. N. pełni służbę w Sądzie Rejonowym w T., który znajduje się w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w [...] i to Sąd Dyscyplinarny funkcjonujący przy tym Sądzie jest, od dnia 15 lipca 2022 r., właściwy miejscowo i rzeczowo do rozpoznania sprawy o sygn. akt ASD 3/21. Tym samym, należy stwierdzić, że argumentacja adwokata M. P. - obrońcy obwinionej SSR W. N. zawarta w zażaleniu, wskazująca na nieprawidłowe zastosowanie przepisów k.p.k., nie jest zasadna.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

[M. T.]

[f.n